

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116012267
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116012267.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému X. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.11.2017 sp. zn. 34T/40/2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.04.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od decembra 2013 až doposiaľ, v mieste trvalého bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky, si ako otec O. I., nar. XX.XX.XXXX a X. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky v Q., R. XX, riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoje deti, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 5C/516/2008 zo dňa 29.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009, právoplatného dňa 01.07.2009 tak, že je povinný prispievať na výživu syna O. v sume 116,-€ mesačne a na výživu dcéry X. v sume 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. F., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 10.368 Eur.

Obvinený, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si vôbec neplnil, pričom obvinený v tomto období pracoval iba brigádne a nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si stáleho pracovného pomeru s príjmom umožňujúcim mu plniť si vyživovaciu povinnosť.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2, § 51 odsek 4 písm. d/ Trestného zákona zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 10.368 Eur k rukám matky detí O. F., nar. XX.XX.XXXX.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd I. stupňa nezistil úplne skutkový stav

veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vychádzal z listinných dôkazov, ktoré nie sú pravdivé, alebo nie sú právoplatné a existujú ďalšie dôkazy, ktoré doposiaľ neboli uplatnené.

Má za to, že súd I. stupňa ignoroval skutočnosť, že zaplatenie výživného nezávisí od toho či je alebo nie je zamestnaný a akú výšku príjmu dosahuje, pretože všetky finančné prostriedky na zaplatenie tak dlžného ako aj bežného výživného sú na účte exekútora Liščáka Ex 3882/2009 už 53 mesiacov. Hoci súd má na schválenie rozvrhu výťažku dražby zákonom stanovenú lehotu 60 dní, dodnes nepadlo žiadne rozhodnutie, ktoré by uvoľnilo celú sumu na vyplatenie výživného. Súd I. stupňa sa vôbec nezaoberal tou skutočnosťou, že nevyplatenie výživného spôsobuje úmyselne sama matka detí, ktorá opakovane a účelovo marí nielen toto exekučné konanie ale aj iné konania, ktoré sú vedené proti nej (bližšie konkretizované v odvolaní), a to tak, že napriek tomu, že vie, že nemôže byť v týchto konaniach zastúpená Mgr. T., neustále predkladá súdom vyhlásenia o zastúpení touto osobou a to najmä v konaniach, ktoré jej nevyhovujú, lebo vie, že ich má dopredu prehrané a tak odďaľuje vyhlásenie rozsudku. Jedná sa o konania vo veci vysporiadania BSM. Tvrdenia súdu o jeho nezáujme o deti vychádzajú zrejme z účelovej výpovede ich matky, pretože súd prehliadol, že mu matka bráni v styku s deťmi, ktorého sa na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Em /1/2011 neúspešne domáha. Tvrdenie súdu a prokuratúry, že dlžné výživné nebude z exekúcie vyplatené v plnej výške, je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a vychádza z neschváleného a teda neplatného rozvrhu výťažku z dražby. V konaní nebol preukázaný jeho úmysel neplatiť výživné, naopak je preukázané, že len vinou matky detí nie je už výživné vyplatené.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení rozsudku vzdal odvolania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa vo veci vykonal dokazovanie zamerané na vykonanie všetkých dostupných dôkazov, následne tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil zákonným spôsobom.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy. Správne posúdil existenciu vyživovacej povinnosti obžalovaného voči jeho deťom O. I., nar. XX.XX.XXXX a X. I., nar. XX.XX.XXXX, správne a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania ustálil dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku a správne vyhodnotil reálne zárobkové možnosti a schopnosti obžalovaného nielen v súlade s rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/116/2008 zo dňa 29.01.2009 a rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009 ale aj vyhodnotením osoby obžalovaného, jeho veku, zdravotnej spôsobilosti a možnosti jeho pracovného

uplatnenia na trhu práce v danom regióne. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje.

Rovnako sa krajský súd stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa v tom, že dlhodobý civilný spor o vypořádání BSM s matkou dětí, ku ktorej rukám je obžalovaný povinný platiť výživné, nemá vplyv na jeho zákonnú vyživovací povinnosť k deťom a to najmä z dôvodu, že výživné má spotrebný charakter, pravidelnými mesačnými splátkami sa má zabezpečiť priebežné uspokojovanie potrieb dětí. Okresný súd správne poukázal na to, že výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré je neprevoditeľné a nezapočítateľné na iné pohľadávky. Z týchto dôvodov ani krajský súd neakceptoval obranu obžalovaného, v zmysle ktorej má byť v budúcnosti uhradené výživné z výťažku dražby, ktorej rozvrh nie je v súčasnej dobe právoplatný.

V prejednávanej veci je zrejmé, že obžalovaný si svoju vyživovací povinnosť voči deťom úmyselne neplní. Obžalovaný má vedomosť o svojej zákonnej vyživovacej povinnosti a už predchádzajúce zahladené odsúdenie za rovnaký druh trestnej činnosti preukazuje, že aktuálne stíhaným skutkom v podstate nadviazal, na predchádzajúcu trestnú činnosť.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne nezistil u obžalovaného žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 37 a § 36 Trestného zákona a v nadväznosti na to správne ukladal obžalovanému trest s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby. Okresný súd nepochybil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď správne prihliadol na to, že na obžalovaného sa hľadí ako keby doposiaľ súdne trestaný nebol. Na druhej strane správne zohľadnil tak pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného aj podľa odseku 3/ písm. b/ § 207 Trestného zákona to, že obžalovaný si neplnil svoju vyživovací povinnosť k deťom po dlhší čas, a v nadväznosti na toto zistenie mu správne uložil trest odňatia slobody nad dolnou hranicou trestnej sadzby s dlhšou skúšobnou dobou, za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom. Uložený podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia vyššie uvedenej povinnosti v zmysle § 51 odsek 4 písm. d/ Trestného zákona považoval krajský súd za správny a zákonný tak z hľadiska druhu trestu ako aj z hľadiska jeho výmery. Uložený trest zodpovedá základným zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.